



## NIEUWSBRIEF september 2022

### **Terug in Oeganda!**

*Na drie jaar konden wij, Arent en Helma Noordink, eindelijk weer zelf naar Oeganda. Corona hield ons lange tijd aan de grond, maar in augustus hebben we weer een werkbezoek kunnen brengen. In deze Nieuwsbrief vertellen we u over onze bevindingen, die laten zien dat er veel zorgen zijn, maar vooral dat ons team aan de slag is gebleven en ondanks alles weer stappen gezet heeft!*

### **Wat troffen we aan?**



Natuurlijk hadden we in de afgelopen drie jaar heel veel contact gehad. We waren goed op de hoogte, maakten ons niet veel zorgen. Wat waren we blij dat we iedereen weer zagen! En ondanks dat we ons weinig zorgen maakten, waren we toch nog blij verrast en diep onder de indruk van wat we aantroffen. Alle projecten waren goed doorgelopen, geplande activiteiten waren doorgestaan. Ons team was als altijd actief gebleven.

We hebben tijdens ons bezoek heel veel overleg gehad, waarin we al terugkijkend de knelpunten uit de afgelopen drie jaar besproken hebben én, vooral, ook vooruitgekeken hebben. Ndegeya is onderweg naar zelfvoorzienendheid. Wij zijn procesbegeleiders, zij moeten het doen. Zo moeten en willen ze leren denken, in verdienmodellen. Op dit moment is denken in verdienmodellen bijzonder moeilijk. We vertelden in de vorige Nieuwsbrief al over de klimaatverandering, de extreme droogte, de mislukte oogsten, de dreigende hongersnood. Het gebrek aan water ziet er echt anders uit dan bij ons: de watertanks zijn leeg en pompen kunnen vaak geen water meer oppompen. Mensen zijn op zoek naar plasjes water, naar moerasjes, waar dan ook. Water kopen kan wel, maar is veel te duur.



Geen water, geen oogst, geen inkomsten, geen eten. De prijzen van voedingsmiddelen en van transport zijn vaak verdubbeld. We zien hongersnood, ziekte, overlijden. Wat kun je doen? Onze betrokkenheid is groot, onze invloed helaas kleiner. Maar de invloed die we hebben proberen we maximaal vorm te geven. We doen wat we kunnen doen. Je kunt op micro-niveau direct helpen: bij de farm, de kliniek, de kinderen en de oogzorg. We hebben Apollo gevraagd voedselpakketten te brengen naar de gezinnen in de meest schrijnende omstandigheden.



## Joanne's Farm



Op Joanne's Farm werken ze heel hard. Uiteraard is ook daar de droogte een groot probleem. Dit jaar moet de oogst eigenlijk als verloren worden beschouwd. Er kon alleen nog een klein beetje mais geoogst worden, dat voor eigen consumptie bestemd is.

De waterpomp bij Joanne's Farm moet het water van heel diep oppompen en dat is erg zwaar werk. We hopen financiën te vinden om een elektrische pomp te kunnen plaatsen zodat het water overgepompt kan worden naar de watertank en in tijden van droogte gebruikt kan worden.

Verder stond op het terrein nog een schuur, die we alsnog gekocht hebben. De bedoeling is om die te verbouwen, er een kippenhok van te maken en dan kippen te gaan fokken. Het proces is wat vertraagd, maar we hopen dat de farm volgend jaar kippen kan leveren.



Samen met Apollo en Christopher, de beheerder van Joanne's Farm, hebben we bekeken op welke manier de schuur het best verbouwd kan worden, zonder teveel kosten te maken. We hopen een sponsor te vinden die ons wil helpen met de financiering van deze verbouwing.



Met de varkens gaat het goed. De twee “dames” zijn nu buitenshuis op bezoek geweest bij een beer die wél wist wat de bedoeling was. Dat zal ongetwijfeld weer gunstige gevolgen hebben. We houden u op de hoogte! Christopher probeert al het mogelijke uit de boerderij te halen. Het is goed om dat te zien.

## De kliniek



Drie jaar geleden was de bouw van de kliniek zo goed als afgerond, en twee-en-een-half jaar geleden is de kliniek operationeel geworden. Tijdens corona heeft de kliniek veel kunnen betekenen voor Ndegeya en omgeving. Daar zijn we trots op.

Inmiddels is er een personele verandering opgetreden: het team heeft afscheid genomen van nurse Kakande. Hij heeft ons goed geadviseerd bij het opzetten van ons *Health Care Plan* voor chronisch zieke ouderen en bij het opzetten van de kliniek in Ndegeya. Kakande is inmiddels de 70 jaar al gepasseerd en dan is het tijd om met pensioen te gaan.

We zijn erg blij dat we Shaban, de jonge verpleegkundige die al een jaar als vrijwilliger werkzaam is in onze kliniek konden vertellen dat hij nu een vaste aanstelling heeft in ons team.

Tijdens ons bezoek hebben we ook dr. Bobic ontmoet, de jonge arts die parttime in de kliniek werkt.

Hij schoolt ook de verpleegkundigen bij op allerlei gebied. Het is een goed team! Daarbij komt dat het laboratorium intussen ook operationeel is. Daardoor zijn snelle diagnoses en dus snelle behandelingen mogelijk.

Het functioneren van de kliniek kent ook knelpunten:

De strikte richtlijnen vanuit de overheid voor het starten van een kliniek schrijven de aanwezigheid van een latrine buiten én een wc binnen voor. De wc is er, maar de latrine moet er dus ook komen. Mensen willen vaak niet op de wc, omdat ze niet weten hoe dat werkt (ze gaan bijvoorbeeld gehurkt op de bril staan). Bij niet voldoen van de richtlijn volgt intrekking van de licentie.

Met hulp van een sponsor is nu de bouw gestart van een uitgebreide latrine, inclusief wasruimte. We zijn erg blij en dankbaar dat we dit knelpunt op kunnen lossen!

De kliniek heeft weliswaar stroom, waar die valt vaak uit. Michael geeft aan dat het aanbrengen van zonnepanelen een goed idee zou zijn, omdat de zon nooit uitvalt... en dat het werk in de kliniek dan kan doorgaan. Voor 1500 euro kunnen we zorgen voor twee zonnepanelen en een eigen accu. We hopen hiervoor een sponsor te kunnen vinden.





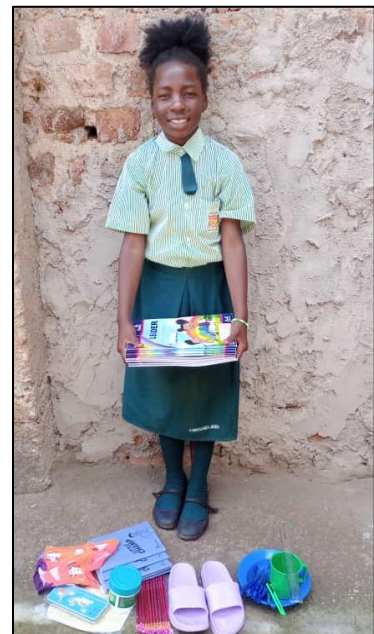
De huidige grootschalige armoede betekent dat patiënten de kosten voor de zorg en de medicijnen vaak niet kunnen betalen. De voorraad medicijnen is daardoor snel geslonken. De bedoeling was dat ook de kliniek op termijn winst zou gaan maken, zodat ze zichzelf zou kunnen bedruipen.

We hebben nu Michael een extra budget gegeven om veel nieuwe medicijnen te kopen.

Arme mensen kunnen dan nog steeds gratis geholpen worden en de mensen die het wel kunnen betalen leveren de kliniek alsnog iets op.

## Onderwijs

Zoals we in vorige Nieuwsbrieven geschetst hebben, heeft het onderwijs in Oeganda twee jaar platgelegen. Daarna zijn alle kinderen een jaar hoger geplaatst dan ze bij de start van corona zaten. Maar de exameneisen van zowel de *primary schools* als de *secondary schools* zijn niet veranderd. Dat betekent dat de scholen zeer volle programma's (moeten) aanbieden. De lesdagen zijn verlengd en vanaf groep 5 zijn de leerlingen verplicht in *boarding*. De lessen duren vaak van 05.30 (!) tot 22.00 uur (!), ook in het weekend. Zaterdag hebben de kinderen overdag vrij om bijvoorbeeld kleren te wassen; 's avonds gaan ze weer naar school. Op zondag natuurlijk eerst naar de kerk, daarna weer naar school. Ook in de vakanties moeten ze op school blijven om in de *holiday classes* de achterstanden in te halen. Dus er zijn nu in feite geen vakanties, en geen bezoeken aan de ouders. Het programma loopt door in de *holiday classes*, die dus gewoon verplicht zijn. De kinderen waarvan de ouders deze *holiday classes* niet kunnen betalen (want ook hier hangt een fors prijskaartje aan) lopen dus een flink stuk lesstof mis. Kinderen en docenten moeten dus heel hard werken. De jongste kinderen hadden wel vakantie toen wij er waren, en we hebben ervan genoten ze weer te zien. Inmiddels zijn de scholen weer begonnen en zijn alle 22 kinderen die de Joanne Foundation ondersteunt, weer naar school.



## Oogzorg

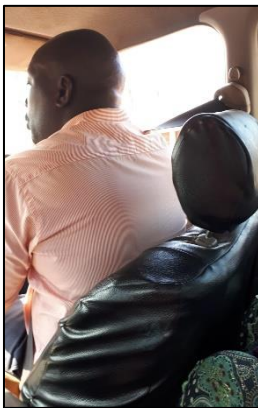


Het oogzorgproject van de Joanne Foundation zijn we vijf jaar geleden begonnen, samen met optometrist Te Kieftte uit Dinxperlo. Dit gebeurt in samenwerking met Michael, die de oogmetingen doet. Hij stuurt de resultaten van de metingen door naar Te Kieftte, die vervolgens de brillen in orde maakt en opstuurt.

Ook nu konden we weer veel brillen meenemen, onder andere een nieuwe pasbril, waarmee de metingen veel gemakkelijker gaan. Mensen zijn erg blij met hun bril: ze kunnen (de Bijbel) lezen en handwerken; kinderen kunnen beter lezen wat op het bord staat. Wij zijn blij met deze mooie samenwerking.



## Henry en zijn auto



Henry is de chauffeur van de stichting. Hij brengt en haalt de kinderen van de dagopvang (Joanne's Children Corner), brengt patiënten naar het ziekenhuis in de stad, brengt kinderen naar school aan het begin van een periode en haalt ze weer op aan het eind. Die kinderen moeten veel meenemen: niet alleen hun koffertje met persoonlijke spulletjes, maar ook hun matras bijvoorbeeld.

Iedereen is dan ook heel blij met Henry.

Helaas is zijn auto, een oude Toyota uit het jaar 2000, met vijf ton op de teller, in zeer slechte staat. Behalve dat hij motorisch slecht is, staat ook de rugleuning van de bestuurdersstoel heelmaalscheef, dus Henry heeft veel rugpijn na een ritje.

Een oplossing is er nog niet; we hopen sponsors te vinden...

Overigens is Henry ook taxichauffeur. In coronatijd had hij dus geen inkomen. Creatief als altijd is hij toen een reparatiebedrijf voor fietsen en brommers begonnen, met een winkeltje in onderdelen, op een goede plek in Masaka. Inmiddels levert hij ook drankjes aan de mensen die moeten wachten op de reparatie. Zo zoekt hij steeds nieuwe manieren om inkomsten te genereren. Als Henry rijdt, staat zijn vrouw Betty in de winkel. Een sterk span.



## Persoonlijk leed



Moeder Hanifa, de blinde moeder van Rehema en Rayan, is niet meer in Ndegeya. Als blinde is zij uiteraard altijd afhankelijk van anderen. Ze redde zich behoorlijk, maar de zus die zich bij afwezigheid van de kinderen over haar ontfermde, is vertrokken.

Een andere zus, uit Kampala, heeft haar nu opgehaald en tevens de hele huisraad meegenomen, ook de matrassen van Rehema en Rayan.

Jane heeft zich onmiddellijk over



de kinderen ontfermd en hen in haar gezin opgenomen.

Ze heeft geen bedden voor deze kinderen.

We hebben nieuwe matrassen voor ze gekocht. We weten niet of Hanifa terugkomt. Wellicht gaan de kinderen haar een keer opzoeken in Kampala, maar de toekomst is wat dit betreft ongewis.

## Joanne's Library & Reading Club

Joanne's Library wordt door veel kinderen bezocht. In het weekend komen er tientallen, om te lezen, of voorgelezen te worden.

Door de week komen er kleinere groepjes kinderen die niet naar school gaan.

Zo komen zij toch in contact met taal en boeken, een belangrijke voorwaarde voor ontwikkeling.

Daarom is de bibliotheek recent weer uitgebreid met leuke nieuwe boeken voor de kinderen.



## Smiling Hearts, voor adolescenten met een beperking



Owen is een jongen met Down Syndroom en Aklam is doof en heeft een ernstige verstandelijke beperking.

Zij wonen allebei op Smiling Hearts en ook deze jongens brachten we een bezoekje. Het was ontroerend om te zien met hoeveel liefde zij daar opgevangen worden.

Owen zit daar goed op zijn plek en is helemaal happy.

Over Aklam maken we ons wat zorgen, omdat hij erg veel aandacht en zorg vraagt en ondanks de grote inzet van de medewerkers van Smiling Hearts, kunnen ze hem niet altijd bieden wat hij nodig heeft. Er wordt gezocht naar een oplossing.

## Terug in Nederland...

En zo waren we na elf dagen weer terug in Nederland, geschrokken van de ellende, en blij dat we iets kunnen doen. Ook hier bestaan terecht veel zorgen over onze welvaart en ons welbevinden. Maar die ontslaan ons nooit van het omkijken naar anderen, van wie wij ons de problemen nauwelijks kunnen voorstellen. Wij gaan door! Helpt u ons?

## Mooie lapjes

Wanneer we op bezoek gaan naar Oeganda, krijgen we van verschillende mensen het verzoek om mooie lapjes mee terug te nemen. Ook dit keer hebben we weer een paar mooie, 100 % katoenen lappen gekocht. Ze zijn heel geschikt als tafelkleed of tafellopers, maar iemand die handig is met de naaimachine kan er ook leuke kleding van maken.

De lappen variëren van grootte. Ze zijn allemaal 120 cm breed en de lengte varieert van 150 tot 450 cm. De prijs is afhankelijk van de grootte. Het is eventueel ook mogelijk tafellopers te krijgen van de door u gewenste stof. Er komen dan wel extra kosten bij. Mocht u belangstelling hebben, neem dan via WhatsApp contact op met Helma: 06-40397552. Dan kijken we wat mogelijk is.



## Speculaasactie

Het is een traditie, de jaarlijkse speculaasactie van de Joanne Foundation in de herfst.

Dit jaar is het alweer de veertiende keer dat bakker Kuipers uit Winterswijk de ovens gaat opstoken om overheerlijke speculaas te bakken voor onze stichting.

Vanaf maandag 10 oktober is deze speculaas verkrijgbaar op de verschillende verkooppunten in Aalten:

- Bij de rijdende winkel van Rudi Veldboom
- Bij sportschool Sportesse
- Bij DA drogist Pennings
- Bij Primera

In Bredevoort bij de Spar en in Dinxperlo bij Optiek te Kieft.



U kunt ook uw bestellingen doorgeven via [info@joannefoundation.nl](mailto:info@joannefoundation.nl) , dan kunnen we de speculaas voor u reserveren. Wees er op tijd bij, de verkoop loopt hard en op is op!  
Vanwege de stijgende (energie-) kosten van de bakker hebben we helaas de prijs moeten verhogen: een pakje speculaas kost nu €3,50 en 3 pakjes kosten €10.  
Maar de speculaas smaakt nog even lekker als voorgaande jaren!

Tot slot: veel dank voor uw belangstelling en betrokkenheid bij ons werk in Oeganda en als toegift nog een kleine foto impressie van ons werkbezoek....

## Ndegeya Oeganda, augustus 2022



Voor vragen of opmerkingen kunt u altijd contact met ons opnemen: [info@joannefoundation.nl](mailto:info@joannefoundation.nl)  
Voor meer informatie: [www.joannefoundation.nl](http://www.joannefoundation.nl) of op Facebook : "Joanne Foundation"  
Bankrekening: **NL95RABO 0146 1764 72** t.n.v. Joanne Foundation te Aalten